

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De morte puellae, in cuius sepulcro canes se inuicem mordebant, cap. 59.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

CAPVT LVIII.

A Pud Traiectum inferius ante annos paucos, *De luxu
riosis.*
sicut mihi retulit eius cōcanonicus, clericus
quidam defunctus est, qui sanctimoniam
velatam corruerat. Vt autem Christus ostenderet,
quā grauis sit culpa, ipsius sponsam violare, tale si-
gnū in defuncti genitalibus posuit, quod cūctis quī
videre vel audire poterant, esset terrori. Nolo autem
illud exprimere, parcens verecundiæ feminarum, quæ
fortè lecturæ sunt quæ conferimus.

CAPVT LIX.

IN villa quadam diœcesis Colonienſis, quæ * Lu-
cheym dicitur, puella quædam, cuiusdam hone-
stæ matronæ ancillā, ante aliquos annos defun-
cta est; satis enim erat luxuriosa, satis vaga, & valde
secularis. Noctē quadam in somnis ante Christi tri-
bunal raptā est, in cuius circuitu vidit Angelos & A-
postolos, martyres, & reliquorum ordinum sanctos
infinitos. Animabus in medium deductis, illæ ad glo-
riam, istæ ad supplicia iudicabātur; cūque hæc ancilla
videret & tremere, accusante consciētia, manus sup-
pliciter ad iudicem tetendit: cuius ille misertus, ait:
Quid me oras? da mihi minimum digitum tuum, &
ego dabo tibi manus meas, ac si diceret: Da mihi mo-
dicam fidem, quod re de tuis vitiis emendes, & ego ti-
bi dabo gratiam meam, sicque euigilauit. Quæ cum
visum retulisset cuiusdam religiosæ matronæ, nomine A-
leydi, quæ adhuc superest, de villa Gynzennich, respō-
dit illa: Misera, emēda vitā tuam, satis commonita es.
Illa primū quidē timuit, sed timor idem citiūs cessa-
nit: cumq; vt prius vitijs pristinis subjacēret, admoni-
tioni flagella adduntur. Nam cū post acerrimas infir-
mitates expirasset, & nudata super aream, lecta tantū
linreamine, posita fuisset, duo canes ante domum in
curia se momorderunt; superuenit tertius & quartus,
deinde omnes canes villæ, qui se inuicem mordendo,
domum intrantes, linreamen superpositum abstra-
hētes, dentibus suis comminuerunt: qui vix à rusticis
fustibus expulsi sunt. Cadauere verò sepulto, canes fu-
gati

* al. Lū-
zēheim.* al. Gyn-
zennich.

gati redeunt, super eius tumulum interrupta bella renouauerunt: timere enim quod anima modicum habuerit pacis, sicut interpretati sunt. Et quia huiusmodi mulieres saepe magicis insistant artibus, ut vehementius possint amari, contra idem vitium satis horrendum tibi proferam exemplum.

CAPVT LX.

*alijs
Heslo.*

IN* Hallo villa dioecesis Traiectensis, femina quaedam misera, die quadam pedes suos pelui imponens, & extra illam retrorsum saltans, sic ait: Hic salto de potestate Dei in potestatem diaboli: quam diabolus mox rapiens, & in aera sustollens, multis qui aderant in villa, siue extra villam, videntibus, ultra altitudines nemorum transtulit, ita ut vsque in hodiernum diem nusquam compareret. Haec mihi de male viuentibus & male morientibus comperta sunt. De his vero qui bene videbantur vixisse; nec tamen bene consummati sunt, vnum tibi referam exemplum, quod nuper audiui.

CAPVT LXI.

*De eo qui
bene vi-
xit, nec
tamen be-
ne consu-
mauit.*

HOc anno, cum Abbas noster iret ad capitulum generale, iuxta Vitriacum a quodam hospitalario, tam ipse, quam Abbas de Strymenu, charitatiue satis suscepti sunt. Comedentibus eis, idem hospitalarius (erat enim hospitalis magister) sedebat ad latus Henrici cellerarij nostri, qui post prandium dicebat iam dicto Abbati: Est vobis notus homo iste? Etiam, inquit, homo bonus est & religiosus. Respondit Henricus: Credite mihi, in malo statu est, iam in mensa visum habuit infernalem. Mane vero cellerario dicente missam, Abbas, nescio quo instinctu, sicut ipse nobis referebat, nihil aliud per totam missam orabat, nisi hoc: Domine da mihi bonum finem. Eade nocte, praefatus hospitalarius ad vicinum flumen solus vadens, vestes exiit, & de ripa in aquas saltauit: & cum ibi mergi non posset, altius ascendit, locum profundiore quarens. Vigiles de castro videntes hoc, clamabant: Bone homo non est tempestiuum tali hora balneari: erat enim nox natiuitatis dominæ nostræ. Quid
plura?